

9659 LLEI 11/1982, de 13 d'abril, de supressió de l'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat. («BOE» 99, de 26-4-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer. *Autorització a l'organisme autònom.*

S'autoritza l'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat per alienar els béns i drets que són de la seva propietat o que actualment li estiguin adscrits, sigui quina sigui la seva quantia i naturalesa.

Article segon. *Procediment.*

U. L'alienació de cada mitjà de premsa actualment integrat en la cadena Mitjans de Comunicació Social de l'Estat s'ha de portar a terme mitjançant subhasta pública entre persones naturals o jurídicoprivades en la forma prevista en el Reglament de la Llei de patrimoni de l'Estat i en les disposicions que dicti el Govern per a l'execució i desplegament d'aquesta Llei.

Dos. Prèviament a la realització de la subhasta, els treballadors de qualsevol mitjà que en proporció igual o superior als tres cinquens de la plantilla es constitueixin en cooperativa o societat anònima laboral es poden adjudicar en el termini d'un mes el mitjà de què es tracti, pel valor peritat, als efectes de licitació i abonant la totalitat de l'import. Aquest termini compta a partir de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'anunci de subhasta, que no pot tenir lloc fins que no hagi transcorregut aquest.

Tres. En tot cas, no es requereix la declaració prèvia d'alineabilitat de béns immobles a què es refereix la Llei de patrimoni de l'Estat.

Article tercer. *Efectes laborals de l'alienació.*

L'alienació no comporta una alteració de les relacions laborals que hi ha entre els treballadors dels òrgans de premsa esmentats i l'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat, i, a aquests efectes, els adquirents se subroguen en els drets i obligacions de l'organisme autònom.

Article quart. *Efectes arrendataris de l'alienació.*

L'alienació dels mitjans de premsa, integrats en la cadena de Mitjans de Comunicació Social de l'Estat, implica la pròrroga dels contractes d'arrendament dels locals de negocis que estiguin directament vinculats a l'explotació del diari, sens perjudici del dret de l'arrendador a l'elevació de la renda en els termes que expressa l'article quaranta-dos de la Llei d'arrendaments urbans.

Article cinquè. *Destí dels diaris no adquirits.*

Els mitjans de premsa que no trobin adquirent en la subhasta pública s'han de tancar, i s'ha de procedir a la seva liquidació. Respecte dels béns mobles i immobles integrats en els mitjans esmentats, així com de la resta dels que actualment siguin propietat de l'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat o hi estiguin adscrits, cal atènyer-se al que preveu la legislació de patrimoni de l'Estat.

Article sisè. *Personal dels diaris no adquirits.*

U. Els treballadors dels mitjans de premsa no adquirits en subhasta pública, així com els dels serveis centrals de l'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat, es poden acollir al que disposa el Reial decret mil quatre-cents trenta-quatre/mil nou-cents setanta-nou, de setze de juny.

Dos. Igualment, es poden acollir al que disposa l'esmentat Reial decret mil quatre-cents trenta-quatre/mil nou-cents setanta-nou, de setze de juny, els treballadors dels mitjans de premsa alienats en el termini d'un mes, a partir de l'adjudicació del mitjà en subhasta pública, o els qui es vegin afectats per reestructuracions de plantilla que es produeixin en el termini de dos anys, a comptar de la data de l'ordre aprovatòria de la subhasta.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—L'organisme autònom Mitjans de Comunicació Social de l'Estat queda suprimit en concloure el període de liquidació i, en qualsevol cas, en el termini de dos anys, comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. El període de liquidació s'entén conclòs en declarar-se deserta la tercera subhasta per a l'alienació de l'últim mitjà de premsa que s'hagi intentat alienar.

Segona.—Ateses les característiques especials de la situació jurídica dels béns mobles i immobles actualment adscrits al diari «Pueblo», aquest mitjà queda exceptuat del que disposa l'article segon, u, d'aquesta Llei, i el personal manté, en tot cas, el dret d'opció que reconeix el Reial decret mil quatre-cents trenta-quatre/mil nou-cents setanta-nou, de setze de juny.

DISPOSICIÓ FINAL

S'autoritza el Govern a dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, tretze d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

9982 LLEI 12/1982, de 31 de març, per la qual es creen nous jutjats de primera instància i instrucció i districte. («BOE» 103, de 30-4-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es creen els jutjats de primera instància i instrucció que seguidament s'expressen i que estenen la seva jurisdicció als nous partits judicials que s'especifiquen a continuació:

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Getafe; el seu partit judicial queda format pels municipis de Getafe, Parla i Pinto, que se segreguen del partit judicial de Madrid.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Móstoles; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Boadilla del Monte, Brunete, Pozuelo de Alarcón, Quijorna, Villanueva de la Cañada i Villaviciosa de Odón, que se segreguen del partit judicial de Navalcarnero.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Leganés; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Humanes de Madrid i Fuenlabrada, que se segreguen del partit judicial de Madrid.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció d'Alcobendas; el seu partit judicial queda format pels municipis d'Alcobendas, San Sebastián de los Reyes, El Molar, San Agustín de Guadalix, Talamanca del Jarama, Pedrezuela i Valdepiélagos, que se segreguen del partit judicial de Colmenar Viejo.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Fuengirola; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Mijas i Benalmádena, que se segreguen del partit judicial de Marbella.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció d'Estepona; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Casares, Genalguacil, Jubrique, Manilva i Pujerra, que se segreguen del partit judicial de Marbella.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Villagarcía de Arosa; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Villanueva de Arosa i altres de pertanyents al Jutjat de Districte de Caldas de Reyes (Barro, Campolameiro, Catoira, Cuntis, Moraña, Portas, Puentececuras i Valgas), que se segreguen dels partits judicials de Cambados i Pontevedra, respectivament.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Benidorm; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Finestrat, Altea i Alfaz de Pi, que se segreguen del partit judicial de Villajoyosa.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de San Bartolomé de Tirajana, el partit judicial del qual queda format per aquest municipi i els de Santa Lucía i Mogán, que se segreguen dels partits judicials de Telde i Guía de Gran Canaria, respectivament.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Dos Hermanas; el seu partit judicial queda format per aquest municipi, que se segrega del partit judicial d'Utrera.

Article segon.

U. Es creen els jutjats de districte següents:

Alacuás, Almuñécar, Coslada, Fuenlabrada, Mislata, Monzón, Parla, Puentes de García Rodríguez, Roquetas de Mar i San Sebastián de los Reyes.

Dos. S'incorpora el municipi de Mogán al Jutjat de Districte de San Bartolomé de Tirajana.

Article tercer.

Els jutjats de districte integrats en els nous partits judicials queden adscrits als jutjats de primera instància i instrucció creats a l'article primer.

Els jutjats de districte creats per l'article segon queden adscrits al Jutjat de Primera Instància i Instrucció del partit judicial a què pertanyen.

Article quart.

En els pressupostos generals de l'Estat s'han de consignar les dotacions econòmiques per al Ministeri de Justícia que exigeixi l'execució d'aquesta Llei.

Article cinquè.

La provisió de destinacions dels nous jutjats s'ha d'acomodar als reglaments orgànics del personal respectiu.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern ha d'adoptar totes les mesures que exigeixi el compliment i execució d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

S'autoritza el Govern perquè, als efectes del compliment del que preveu aquesta Llei, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i en el termini de tres mesos, determini els termes municipals que s'integren en cadascun dels nous jutjats de districte i els que es vegin afectats per la creació dels nous partits judicials.

La determinació dels termes municipals s'ha d'ajustar als criteris d'immediació i agilitat en benefici d'una millor Administració de justícia.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, trenta-u de març de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

9983 LLEI 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids. («BOE» 103, de 30-4-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Principis generals

Article u.

Els principis que inspiren aquesta Llei es fonamenten en els drets que reconeix l'article quaranta-nou de la Constitució, pel que fa a la dignitat que els és pròpia, als disminuïts en les seves capacitats físiques, psíquiques o sensorials per a la seva completa realització personal i la seva total integració social, i als disminuïts profunds per a l'assistència i tutela necessàries.

Article dos.

L'Estat espanyol ha d'inspirar la legislació per a la integració social dels disminuïts en la declaració de drets del deficient mental, aprovada per les Nacions Unides el vint de desembre de mil nou-cents setanta-u, i en la declaració de drets dels minusvàlids, aprovada per la Resolució tres mil quatre-cents quaranta-set d'aquesta organització, de nou de desembre de mil nou-cents setanta-cinc, i ha d'ajustar-hi la seva actuació.

Article tres.

U. Els poders públics han de prestar tots els recursos necessaris per a l'exercici dels drets a què es refereix l'article primer, i constitueix una obligació de l'Estat la prevenció, les atencions mèdiques i psicològiques, la rehabi-